

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Søvnløs

Citation: Michaëlis, Sophus: "Søvnløs", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_03-shoot-workid61618.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Søvnløs.

Korsvis til Hvile paa mit stille Bryst
jeg lægger begge mine blege Hænder;
de kolde Lagener mit Legem hyller,
mens Graaden som en Glød i Øjet brænder.

Saaledes ligger jeg i Nattens Mulm,
begravet i en evig, lydløs Tomhed,
og mindes som en fjern og svunden Lykke
min Barndom og min Barndoms milde Fromhed.

Fra Kirkeuret skærer skarpe Hvin
lig Aadselfugles Skrig min Stilhed sønder;
— saaledes kreser Gribbe om et Lig,
forinden deres Rovværk de begynder.

Jeg hviler i min Lagen-Sarkofag,
og Mørket som et Kistelaag mig tynger,
i Sengens raadne Træværk svagt det pikker
— Dødningsuret, som sin Salme synger.

79

Og Tiden tykkes mig en Evighed,
jeg véd, jeg kommer aldrig til at slumre;
med stive Blik jeg ligger evigt Lig,
mens Gravens Skygger om mit Hoved skumre.

En Lyd alene fik mig til at sove,
tre Ord henhvasket af en Kvindemund,
den eneste, som dyssed mig i Blund
som med et Sus af store, tunge Skove.

Jeg elsker dig ... jeg elsker dig! — Alene
een Røst kan hviske disse Ord, de trende.
— Den Røst har Vinden vejret hen, og evigt
i Søvnløshed skal mine Øjne brænde.

Og som ved Nat en fredløs Sjæl, der spøger
og gaar af Jorden, hvor forladt den ligger,
min pinte Tanke hendes Leje søger,
min stumme Læbe om Forløsning tigger.

4. Avg. 1892.